

zondag 29 juni 2025, 16:30 uur

DNP Psalm 8: 1, 3

Joël 3: 1 - 2

DNP Psalm 8: 2, 6

Genesis 14: 13 - 24

Psalm 72: 2, 10

Genesis 18: 16 - 33

DNP Psalm 25: 6, 2

Genesis 21: 22 - 34

Psalm 90: 8, 1

Gezang 175b

DNP Psalm 8: 1, 3

Heer, onze Heer, uw naam is groot en machtig.

Alles wat U geschapen hebt is prachtig.

U maakt uw glorie wereldwijd bekend.

De hemel laat ons weten wie U bent.

Als ik de maan en sterren zie daarboven,

kan ik het wonder bijna niet geloven

dat U, o Heer, aan kleine mensen denkt.

Hoe kan het dat U ons uw liefde schenkt?

Joël 3: 1 - 2

De Heer zorgt voor een veilige plek

1-2 De Heer zegt: 'Daarna zal ik aan alle mensen mijn geest geven. Aan mannen en vrouwen, aan oude en jonge mensen, en zelfs aan slaven en slavinnen. Aan alle mensen zal ik mijn geest geven. Dan zullen ze dromen krijgen en als profeten spreken.'

DNP Psalm 8: 2, 6

De eerste woordjes die een kind kan uiten,
gebruikt U om uw vijanden te stuiten.
De allerkleinste is met zijn gepraat
een kracht waarmee U tegenstand weerstaat.

Heer, onze Heer, uw naam is groot en machtig.
Alles wat U geschapen hebt is prachtig.
U maakt uw glorie wereldwijd bekend.
De aarde laat ons weten wie U bent.

Genesis 14: 13 - 24

¹³ Dit werd door een vluchteling aan Abram gemeld, die bij de eiken van de Amoriet Mamre woonde, de broer van Eskol en Aner; Mamre en zijn broers hadden met de Hebreëer Abram een bondgenootschap gesloten. ¹⁴ Toen Abram hoorde dat zijn neef gevangengenomen was, bracht hij allen op de been die in zijn huis opgegroeid waren en met de wapens konden omgaan – driehonderdachtien in getal – en hij achtervolgde Kedorlaomer en diens bondgenoten tot aan Dan. ¹⁵ 's Nachts viel hij hen met zijn mannen van verschillende kanten tegelijk aan, versloeg hen en achtervolgde hen tot aan Choba, dat ten noorden van Damascus ligt. ¹⁶ Alle buitgemaakte bezittingen heroverde hij. Ook zijn neef Lot wist hij veilig terug te brengen, met al zijn bezittingen, evenals de vrouwen en de andere krijgsgevangenen.

¹⁷ Toen Abram na zijn overwinning op Kedorlaomer en de andere koningen terugkeerde, kwam de koning van Sodom hem tegemoet in de Sawevallei, de huidige Koningsvallei. ¹⁸ En Melchisedek, de koning van Salem, liet brood en wijn brengen. Hij was een priester van God, de Allerhoogste, ¹⁹ en sprak een zegen over Abram uit:

‘Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, schepper van hemel en aarde.

20 Gezegend zij God, de Allerhoogste: uw vijanden leverde Hij aan u uit.’

Abram gaf aan Melchisedek een tiende van wat hij had heroverd. 21 De koning van Sodom verzocht Abram hem de mensen terug te geven, de bezittingen mocht Abram houden. 22 Maar Abram antwoordde hem: ‘Ik zweer bij de HEER, bij God, de Allerhoogste, de schepper van hemel en aarde, 23 dat ik volstrekt niets zal aannemen van wat uw eigendom is, nog geen draad of schoenriem. U zult niet kunnen zeggen: “Ik ben het die Abram rijk heeft gemaakt.” 24 Ik vraag niets anders dan wat mijn mannen al verbruikt hebben, en het deel van Aner, Eskol en Mamre, die zich bij mij hebben aangesloten; laat hen nemen wat hun toekomt.’

Psalm 72: 2, 10

Dan zullen bergen vrede dragen
en heuvels heilig recht.

Voor heel het volk zal hij doen dagen
het heil, hun toegezegd.

Ellendigen zal hij bevrijden
van onrecht dat hen drukt,
en armen redden uit hun lijden,
vertreden wie verdrukt.

De HERE God zij lof bewezen
door alle tijden heen.

Die HEER, in Israël geprezen,
doet wondren, Hij alleen.

Zijn naam moet eeuwig lof ontvangen,
aan Hem alleen de eer.

De aarde juiche met haar zangen:
Ja, amen! Looft de HEER!

Genesis 18: 16 - 33

16 Toen de mannen weer verdergingen, lieten ze hun blik op Sodom rusten. Abraham liep met hen mee om hun uitgeleide te doen. 17 De HEER dacht: Waarom zou Ik voor Abraham geheimhouden wat Ik van plan ben? 18 Uit Abraham zal immers een groot en machtig volk voortkomen, en in hem zullen alle volken op aarde gezegend worden. 19 Want Ik heb hem uitgekozen, hij moet zijn zonen en zijn verdere nakomelingen voorhouden de weg te volgen die Ik wijs, door rechtvaardig en goed te handelen. Alleen dan zal Ik verwezenlijken wat Ik Abraham heb toegezegd. 20 Daarom zei de HEER: 'Er zijn ernstige beschuldigingen geuit tegen Sodom en Gomorra, hun zonden zijn ongehoord groot. 21 Ik zal ernaartoe gaan om te zien of de klachten die Ik over hen heb gehoord gegrond zijn en zij verwoesting over zich hebben afgeroepen. Dat wil Ik weten.'

22 Toen gingen de mannen weg, naar Sodom, maar Abraham bleef voor de HEER staan. 23 Abraham ging dicht bij Hem toe en vroeg: 'Wilt U dan behalve de schuldigen ook de onschuldigen het leven benemen? 24 Misschien dat er in die stad vijftig onschuldigen zijn. Zou U die dan ook uit het leven wegrukken en niet de hele stad vergeving schenken omwille

van die vijftig onschuldige inwoners? ²⁵ Zoiets kunt U toch niet doen, hen samen met de schuldigen laten omkomen! Dan zouden schuldigen en onschuldigen over één kam worden geschoren. Dat kunt U toch niet doen! Hij die rechter is over de hele aarde moet toch rechtvaardig handelen?’ ²⁶ De HEER antwoordde: ‘Als Ik in Sodom vijftig onschuldigen aantref, zal Ik omwille van hen de hele stad vergeving schenken.’ ²⁷

Hierop zei Abraham: ‘Nu ik eenmaal zo vrij ben geweest de Heer aan te spreken, hoewel ik niets dan stof ben: ²⁸ stel dat er aan die vijftig onschuldigen vijf ontbreken, zou U dan toch vanwege die vijf de hele stad verwoesten?’ ‘Nee,’ antwoordde Hij, ‘Ik zal haar niet verwoesten als Ik er vijfenveertig aantref.’ ²⁹ Opnieuw sprak Abraham Hem aan: ‘En stel dat het er maar veertig zijn.’ ‘Dan zal Ik het niet doen omwille van die veertig.’ ³⁰ Toen zei hij: ‘Ik hoop dat U niet kwaad wordt, Heer, wanneer ik het waag door te gaan: stel dat het er maar dertig zijn.’ ‘Ik zal het niet doen als Ik er dertig aantref.’ ³¹ Hierop zei hij: ‘Ik ben zo vrij de Heer opnieuw aan te spreken: stel dat het er maar twintig zijn.’ ‘Dan zal Ik de stad niet verwoesten omwille van die twintig.’ ³² Abraham zei: ‘Ik hoop dat U niet kwaad wordt, Heer, wanneer ik het nog één keer waag iets te zeggen: stel dat het er maar tien zijn.’ ‘Dan zal Ik haar niet verwoesten omwille van die tien.’

³³ Zodra de HEER zijn gesprek met Abraham had beëindigd, ging Hij weg. En Abraham keerde terug naar de plaats waar hij woonde.

DNP Psalm 25: 6, 2

Wat een wonder mag dit heten:
God laat ieder die Hem dient
zijn verbondsgeheimen weten.
Hij beschouwt hem als een vriend.
Op de HEER richt ik mijn blik;
door zijn trouw laat ik mij leiden.
Als ik vastraak in een strik,
zal Hij mij opnieuw bevrijden.

HEER, leer mij uw waarheid kennen
en uw onderwijs verstaan.
Laat mij aan uw wegen wennen,
help mij in uw spoor te gaan –
God, U bent het die mij redt.
Hele dagen, hele nachten
ben ik hoopvol in gebed:
altijd blijf ik U verwachten.

Genesis 21: 22 - 34

Bondgenootschap met Abimelech

22 Op een dag kwam Abimelech bij Abraham, samen met zijn legeraanvoerder Pichol. 'God blijkt u terzijde te staan bij alles wat u onderneemt,' zei hij. 23 'Zweer mij daarom bij God, hier op deze plaats, dat u mij, mijn kinderen en kindskinderen nooit zult bedriegen, maar dat u mij en het land waar u als vreemdeling verblijft, evenveel loyaliteit zult tonen als u van mij hebt ondervonden.' 24 'Dat zweer ik,' zei Abraham. 25 Maar wel maakte hij Abimelech verwijten over een waterput die Abimelechs knechten zich hadden toegeëigend. 26 'Ik weet niet wie dat heeft gedaan,' zei Abimelech. 'U hebt er mij niets over gezegd en ik hoor er nu voor het eerst van.' 27 Toen schonk Abraham schapen, geiten en runderen aan Abimelech en sloten zij een bondgenootschap. 28 Zeven oilammetjes zette Abraham apart. 29 'Wat hebben die zeven lammetjes te betekenen die u apart hebt gezet?' vroeg Abimelech hem, 30 en hij antwoordde: 'Door die zeven oilammetjes van mij aan te nemen erkent u dat ik deze put hier heb gegraven.'

31 Omdat zij daar een eed zwoeren heet die plaats Berseba. 32 Zo sloten zij in Berseba een bondgenootschap. Daarna ging Abimelech met zijn legeraanvoerder Pichol terug naar het land van de Filistijnen. 33 Abraham plantte in Berseba een tamarisk en riep er de naam van de HEER, de eeuwige God, aan. 34 Hij woonde lang als vreemdeling in het land van de Filistijnen.

Psalm 90: 8, 1

Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen
de zekerheid van allen die U vrezen.

Geslachten gaan, geslachten zullen komen:
wij zijn in uw ontferming opgenomen.

Wij mogen bouwen op de vaste grond
van uw beloften en van uw verbond.

Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven
en laat uw glans hun kinderen omgeven.

Zie op ons neer met vriendelijke ogen.

O God, bescherm ons in ons onvermogen.

Bevestig wat de hand heeft opgevat,
het werk van onze hand, bevestig dat.

Gezang 175b

Ik geloof in God de Vader,
de Almachtige, Schepper des hemels
en der aarde.

En in Jezus Christus,
zijnen eniggeboren Zoon,
onze Here;
die ontvangen is van de heilige Geest,
geboren uit de Maagd Maria;
die geleden heeft
onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
nedergedaald ter helle;
ten derden dage wederom opgestaan
van de doden;
opgevaren ten hemel,
zittende ter rechterhand Gods,
des almachtigen Vaders;
vanwaar Hij komen zal
om te oordelen
de levenden en de doden.

Ik geloof in de heilige Geest.

Ik geloof ene heilige,
algemene, christelijke kerk,
de gemeenschap der heiligen;
vergeving van zonden;
wederopstanding des vleses;
en een eeuwig leven.

Amen. Amen.

Amen.